

Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen

Klaagschriftnummer: K/20.0003

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt het klaagschrift dat op 3 juni 2020 is binnengekomen bij de klachtencommissie. De klacht is namens klager ingediend door de advocaat. De klacht betreft het niet houden aan de in de beschikking van de zorgmachtiging afgegeven geldende termijn voor opname in de accommodatie. Tevens is in de klacht gemotiveerd verzocht om schadevergoeding.

De voor behandeling verantwoordelijke personen zijn verweerder 1 en verweerder 2.

Verloop van de klachtprocedure

Het klaagschrift is ontvangen op 3 juni 2020. Op 16 juni 2020 is een schriftelijke reactie van verweerders ontvangen. Partijen hebben een afschrift van elkaars stukken ontvangen.

In verband met de maatregelen omtrent het Corona-virus is het niet mogelijk om een zitting op locatie te houden. Klager, zijn advocaat en verweester zijn gehoord middels een beeldbelverbinding via Microsoft Teams.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

- Klaagschriften, ontvangen op 3 juni 2020;
- Verweerschrift, ontvangen op 16 juni 2020..

Hoorzitting van 18 juni 2020. Hieraan namen deel:

- klager, bijgestaan door de advocaat;
- verweerder 1, bijgestaan door de jurist.

en voor de klachtencommissie:

- voorzitter klachtencommissie;
- psychiater, lid klachtencommissie;
- klinisch psycholoog, lid klachtencommissie;

Voor de verslaglegging nam de ambtelijk secretaris klachtencommissie, deel.

Het hoofd afdeling juridische zaken van het Universitair Medisch Centrum Groningen, was als toehoorder bij deze zitting aanwezig, met goedvinden van alle betrokkenen.

De inhoud van het klaagschrift en het verweerschrift wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De klacht

Klager heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Op 19 februari 2020 werd een machtiging tot het verlenen van verplichte zorg ten aanzien van klager afgegeven door de rechtbank Noord Nederland voor de periode van een half jaar. In deze zorgmachtiging was onder meer als mogelijke maatregel opgenomen dat klager gedurende 1 maand kon worden opgenomen in een accommodatie en een beperking in de bewegingsvrijheid kon worden opgelegd gedurende 1 maand.

Klager verbleef eerst thuis en is vervolgens op 3 maart 2020 opgenomen op de gesloten afdeling van het Universitair Centrum Psychiatrie. Op 6 maart 2020 is klager vrijwillig geplaatst op de open afdeling.

Na ruim een maand is klager op 8 april 2020 weer teruggeplaatst naar de gesloten afdeling. Op 16 april 2020 heeft verweerster het openbaar ministerie verzocht om een wijziging van de zorgmachtiging. Bij beschikking dd. 22 april 2020 heeft de rechtbank Noord Nederland een wijziging van de zorgmachtiging verleend waarin de maatregel 'opname in accommodatie' niet is opgenomen. Wel is de termijn van de beperking bewegingsvrijheid voor de resterende duur van de zorgmachtiging verlengd.

Toen verweerders concludeerden dat de maatregel 'opname in accommodatie' voor de (resterende) duur van de zorgmachtiging niet was verleend door de rechtbank Noord Nederland is op 8 mei 2020 een beslissing tot tijdelijk verplichte zorg ingezet ter overbrugging. Verder is op diezelfde datum opnieuw een aanvraag tot wijziging van de zorgmachtiging ingediend door verweerster bij het openbaar ministerie waarin de maatregel 'opname in accommodatie' wel is opgenomen. Bij beschikking dd. 14 mei 2020 is de maatregel 'opname in accommodatie' verleend voor de resterende duur van de zorgmachtiging, tot 19 augustus 2020.

Klager is van mening dat het feit dat verweerder middels het eerste wijzigingsverzoek al had beoogd een rechterlijke titel te verkrijgen om hem langer in de accommodatie te laten verblijven, niet van belang is omdat in dat verzoek niet concreet om toestemming voor opname in de accommodatie is verzocht.

Klager geeft aan dat hij het erg lastig en moeilijk heeft gevonden op de gesloten afdeling, hij werd vrij snel op een detox-programma gezet en dat vond hij heel naar. Hij wilde naar buiten om een sigaret te roken, maar dat mocht niet. Hij kreeg te horen dat hij aan zichzelf zou moeten werken en in stapjes vooruit zou kunnen gaan. Klager geeft aan dat hij zelf niet wist wanneer de maand van verplichte opname in accommodatie zoals opgenomen in de zorgmachtiging ten einde zou zijn. Het was voor klager bovendien verwarrend om te constateren dat de afdeling waar hij de eerste paar dagen van de opname verbleef in een gesloten setting ineens werd veranderd naar een open setting. Veel van zijn medepatiënten zijn ineens weg van die afdeling en ineens mocht klager niet meer naar die afdeling en naar die medepatiënten toe. De periode op de open afdeling vond klager gewoon goed, hij mocht zijn eigen ding doen, ook buiten de instelling, en liet wel altijd wat van zich horen. Hij zat over de afspraken die golden wel op één lijn met zijn behandelaar. Hij heeft deze periode ook echt ervaren als een opname op vrijwillige basis. Het moment dat klager weer werd teruggeplaatst naar de gesloten afdeling kwam voor hem zeer onverwacht, vanuit het niets. Dat vond en vindt hij heel moeilijk.

Verweerders hebben aangegeven dat de periode dat klager op vrijwillige basis verbleef op de afdeling niet meetelt bij de maand die klager vanuit de zorgmachtiging in de accommodatie mocht worden opgenomen. De advocaat is van mening dat in de duur van de maatregel 'opname in een accommodatie' zowel de opname op de gesloten afdeling (gedwongen) als die op de open afdeling (vrijwillig) is begrepen. Hij vraagt zich af of de zorgaanbieder mag variëren in de termijn tussen verplichte zorg en vrijwillige opname binnen de beperkingen opgelegd vanuit de zorgmachtiging. Volgens de advocaat zou dit mogelijk zijn wanneer klager bijvoorbeeld in deze periode een moment thuis zou hebben verblijven en zou worden heropgenomen binnen deze maand. Klager kan zich vinden in het feit dat wanneer de zorgmachtiging het toestaat om hem een maand in de accommodatie te laten verblijven, dit in verschillende perioden gebeurt en zowel de open afdeling als de gesloten afdeling kan betreffen, zolang die samen maar niet langer dan een maand zijn. Klager wil met de klacht de vraag opwerpen hoe zijn opname op de open afdeling moet worden gezien. Hij verbleef weliswaar vrijwillig op de open afdeling, maar dit was wel op advies van verweerder. Klager is van mening dat ook wanneer hij vrijwillig op de open afdeling verblijft er sprake is van opname in een accommodatie. Bij de beperking in de bewegingsvrijheid kent de wet wel onderscheid tussen vrijwillig en onvrijwilligheid, de maatregel opname in accommodatie kent dit onderscheid niet.

De maand van de maatregel 'opname in accommodatie' was op 3 april 2020 verstreken, zoals klager dit ziet. De periode tot 8 april 2020 waarin hij vrijwillig op de open afdeling verbleef is voor klager ook geen probleem, hij had geen behoefte om naar huis te gaan.

Klager is van mening dat verweerder hem vanaf 3 april 2020 niet meer kon verplichten in de accommodatie te verblijven en hij acht het onrechtmatig dat hij op 8 april 2020 werd verplicht in de

accommodatie te blijven en terug moest naar de gesloten afdeling. Feitelijk is hiermee sprake van wederrechtelijke vrijheidsberoving vanaf dat moment

Hoewel het tweede verzoek tot aanpassing van de zorgmachtiging tot stand moest komen door slordigheid van de officier van justitie kan dit klager niet aangerekend worden. De periode tussen 8 april 2020 en 8 mei 2020 heeft klager volgens de advocaat onrechtmatig verbleven in het Universitair Centrum Psychiatrie.

In deze periode heeft klager dagelijks aangegeven dat hij naar buiten wilde maar hij werd tegen gehouden. In deze periode had hij klager dagelijks aan de telefoon omdat klager niet naar buiten mocht om een sigaret te roken.

Verzoek tot schadevergoeding

Er bestaat onduidelijkheid over de datum van aanvang van de onrechtmatigheid. De datum waarop dit is beëindigd staat wel vast voor beide partijen. Klager is van mening dat hij schade heeft geleden in de periode van 8 april tot 8 mei 2020 en acht een schadevergoeding van 80 euro per dag redelijk, gebaseerd op LOVS-afspraken. Ook wanneer het standpunt van het UCP gevolgd zou worden, namelijk dat de periode die hij vrijwillig op de open afdeling heeft doorgebracht niet meetelt, heeft klager te lang zonder juridische titel op de gesloten afdeling moeten verblijven. Dan zou het gaan om de periode van 5 tot en met 14 mei 2020, en zou het gaan om een periode van negen dagen onrechtmatig verblijf. Elke schending van een formeel vereiste zou moeten leiden tot een verzoek om schadevergoeding, aldus de advocaat. De advocaat beroept zich op een tweetal uitspraken van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2016:2350 en -2370, Jvggz 2017 1 en 2). Gezien het feit dat het bij deze twee zaken om heel wat minder ernstige gebreken ging dan in dit geval waarbij klager zijn vrijheid was benomen acht hij dat er in dit geval alle redenen zijn om een schadevergoeding vast te stellen.

In het verweerschrift is de vraag opgenomen wat de consequentie zou moeten zijn van het ontbreken van de zorgmaatregel 'opname in accommodatie' in de beschikking van 22 april 2020. Verweerder is van mening dat de rechter deze maatregel zonder meer toegewezen zou hebben als hier om gevraagd zou zijn. Klager zou derhalve feitelijk geen schade hebben geleden. De advocaat is van mening dat de opname in de accommodatie feitelijk niet is aangevraagd in het eerste verzoek tot wijziging van de zorgmachtiging. Klager heeft elke dag in die periode te kennen gegeven naar buiten te willen en is telkens tegen gehouden. Daardoor heeft hij elke dag leed ervaren en dus schade geleden.

Tevens verzoekt klager om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand. Vanuit het verweerschrift wordt de advocaat helder dat de klachtencommissie dit in beginsel niet verleent. Er zijn echter bijzondere omstandigheden op grond waarvan van dat beginsel afgeweken zou moeten worden. Voor een procedure bij een klachtencommissie wordt geen advocaat toegevoegd. Dit is pas mogelijk als de zaak bij de rechter komt. Daarbij gaat de klacht om een ingewikkelde juridische discussie over de uitleg van de nieuwe wet. Hierbij mag niet worden verwacht dat de gemiddelde rechtzoekende zonder hulp van een specialist dergelijke procedures kan doorlopen.

Het verweer

Verweerders hebben, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Verweerster bevestigt dat klager op 3 maart 2020 onvrijwillig is opgenomen op de gesloten afdeling in het kader van de zorgmachtiging die op 19 februari 2020 is afgegeven. De onvrijwillige opname had een totale duur van twee dagen en achttien uur en eindigde toen klager vrijwillig werd overgeplaatst naar een open afdeling op 6 maart 2020. Op 8 april 2020 werd klager opnieuw onvrijwillig opgenomen op de gesloten afdeling.

Men is bij de berekening van de duur van de maatregel 'opname in accommodatie' uitgegaan van een termijn van 30 dagen, zijnde een juridische maand. Voor het eerste verblijf op de gesloten afdeling

heeft men vier dagen berekend, dan bleven er nog zesentwintig dagen over. Vervolgens is men vanaf 8 april 2020 verder gaan tellen. Volgens deze berekening had op 4 mei 2020 een nieuwe maatregel van kracht moeten zijn. De zitting over aanpassing van de zorgmachtiging op 22 april 2020 viel volgens verweerders nog binnen de termijn van 30 dagen.

Verweerster kon niet duidelijk uit het klaagschrift opmaken dat het zou gaan om vrijwillig versus onvrijwillig vanaf de datum van 8 april 2020.

Toen klager op 8 april 2020 werd geplaatst op de gesloten afdeling heeft hij een schriftelijke mededeling in het kader van artikel 8:9 Wvggz ontvangen. En daarna is ook met hem besproken dat er een wijziging van de zorgmachtiging was aangevraagd. Op 22 april 2020 heeft de rechtbank Noord Nederland op basis van een aanpassing van het zorgplan op verzoek de zorgmachtiging van 19 februari 2020 gewijzigd. Bij wijze van verplichte zorg was opname in een accommodatie onderdeel van het zorgplan. Per abuis is de verlenging van deze maatregel niet als onderdeel van het verzoek bij de rechtbank ingediend en hierdoor is het ook niet in de beschikking gekomen.

Verweerders constateerden op 8 mei 2020 deze kennelijke omissie en per direct werd door de zorgverantwoordelijke gestart met tijdelijk verplichte zorg ex art. 8:11 Wvggz. Deze tijdelijk verplichte zorg mag maximaal drie dagen duren maar deze periode mag verlengd worden wanneer de zorgverantwoordelijke van oordeel is dat de tijdelijk verplichte zorg voortgezet moet worden en deze een aanvraag tot wijziging van de zorgmachtiging laat indienen bij de officier van justitie door de geneesheer-directeur, voorzien van diens advies hierover. De geneesheer-directeur heeft een aanvraag tot wijziging van de zorgmachtiging ingediend op 8 mei 2020. Op 14 mei 2020 heeft de rechtbank Noord Nederland bepaald dat de maatregel 'opname in accommodatie' getroffen kan worden voor de duur van de zorgmachtiging.

Het UCP is van mening dat de zorgmachtiging wel de ruimte biedt om de maatregel 'opname in accommodatie' te verdelen in perioden. In de beschikking van 22 april 2020 is niets gewijzigd aan de maatregel 'opname in accommodatie'. Hetgeen betekent dat de opname nog steeds voor de duur van maximaal één maand was toegestaan in de periode 19 februari 2020 tot 19 augustus 2020. Verweerders zijn van mening dat hier op geen enkele wijze een verplichting aan gekoppeld is om deze periode aansluitend te laten plaatsvinden. Voorop kan worden gesteld dat verplichte zorg een zeer ingrijpende maatregel is. De wet voorziet in strenge criteria voor verplichte zorg en de voorbereiding en uitvoering zijn met zware waarborgen omkleed. De rechter kijkt bij het verlenen van de zorgmachtiging uitdrukkelijk naar de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid. De duur van de machtiging is een uiting van deze toetsing.

Ook de zorgverantwoordelijke toetst voortdurend of er terug gegaan kan worden naar een vrijwillige behandeling. Maar wanneer gedurende dit vrijwillige traject binnen de duur van de afgegeven zorgmachtiging blijkt dat een gedwongen opname weer noodzakelijk is, dan zal daartoe weer worden overgegaan.

Concreet betekent dit voor het UCP dat klager voor de periode van 3 maart tot en met 6 maart en 8 april tot en met 3 mei 2020 was opgenomen op een wettelijke basis in de vorm van de afgegeven zorgmachtiging van 19 februari 2020. De opname van 6 maart tot 8 april vond plaats op basis van vrijwilligheid waardoor hier geen maatregel voor vereist was.

Voor verweerders staat niet ter discussie dat als het verzoek tot wijziging aan de rechter volledig was geweest, dit zou zijn toegewezen. Dit blijkt voor hen uit het feit dat na een verzoek tot herstel van de kennelijke omissie de rechtbank Noord Nederland ook het verzoek tot opname in een accommodatie heeft gehonoreerd. Daarnaast volgt dit voor verweerders ook uit het feit dat de maatregel van gedwongen insluiting wel was toegevoegd, evenals de maatregel van het beperken van de bewegingsvrijheid, in de beschikking van 22 april 2020.

Verzoek tot schadevergoeding

Klager en het UCP verschillen van mening over de periode waar sprake zou zijn geweest van onvoldoende juridische basis voor een gedwongen opname en de daaraan gekoppelde schadevergoeding.

Het UCP is van mening dat de formele basis in de zorgmachtiging voor de verplichte zorg in de vorm van gedwongen opname in de accommodatie hooguit ontbrak van 4 mei 2020 tot 8 mei 2020, dus gedurende vier dagen. In beginsel zou klager daarmee in aanmerking komen voor een schadevergoeding.

Verweerder acht de opname van klager voor zijn eigen bestwil, daarover is geen discussie mogelijk. Verweerder is van mening dat klager geen schade heeft geleden. Daarnaast is het UCP is van mening dat nu niet in het geding is dat met het juiste verzoek de rechter op 22 april 2020 was overgegaan tot het afgeven van een zorgmachtiging inclusief 'opname in een accommodatie'. Gelet hierop acht zij het toekennen van een schadevergoeding niet billijk. Er is wel sprake van een toetsing door de rechter, de fout betreft een administratieve fout, geen inhoudelijke. Het niet leveren van deze noodzakelijke zorg zou ook niet in het belang van klager zijn geweest. Verweerders verwijzen naar een uitspraak van de rechtbank Amsterdam dd. 24 februari 2020 (ECLI:NL:RBAMS:2020:1713, r.o. 2.4.2 en 2.4.3) waarin de rechtbank over eenzelfde soort geschil heeft geoordeeld.

Voor de door klager gevorderde vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand verwijzen verweerders naar het reglement van de regionale klachtencommissie Wvggz Groningen. In artikel 15 lid 2 is opgenomen dat kosten gemaakt door de klager voor juridische rechtsbijstand niet voor de rekening van de zorgaanbieder komen. Deze kosten zal klager wat verweerder betreft zelf moeten dragen.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Op grond van artikel 10:3 Wvggz kan de betrokkene, de vertegenwoordiger of een nabestaande van betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgesomde artikelen uit de Wvggz.

De klachtencommissie gaat uit van de volgende feiten:

Op 19 februari 2020 is een zorgmachtiging verleend voor klager in het kader van artikel 6:4 Wvggz voor de duur van een half jaar, te weten tot 19 augustus 2020, met daarin de volgende maatregelen die in het kader van verplichte zorg kunnen worden genomen:

- toedienen van medicatie (6 maanden);
- beperken van de bewegingsvrijheid (1 maand, bij klinische opname);
- uitoefenen van toezicht op betrokkenen (6 maanden);
- onderzoek aan kleding of lichaam (6 maanden);
- onderzoek van de woon- of verblijfsruimte op gedrag-beïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen (1 maand, bij klinische opname);
- controleren op de aanwezigheid van gedrag-beïnvloedende middelen (6 maanden);
- opnemen in een accommodatie (1 maand).

Klager is op 3 maart 2020 opgenomen in het Universitair Centrum Psychiatrie op de gesloten afdeling. Op 6 maart 2020 is klager overgeplaatst naar de open afdeling alwaar hij op vrijwillige basis verbleef. Op 8 april 2020 is klager overgeplaatst naar de gesloten afdeling. Op 16 april 2020 is een aanvraag tot wijziging van de zorgmachtiging ingediend in het kader van artikel 8:12 lid 1 Wvggz waarin wordt gevraagd de volgende onderdelen te wijzigen:

- beperken bewegingsvrijheid: termijn verlengen van 1 maand naar 6 maand;
- insluiten: toevoegen;
- onderzoek van woon- of verblijfsruimte: termijn verlengen van 1 maand naar 6 maand;
- aanbrengen van beperken in de vrijheid het eigen leven in te richten: toevoegen;
- beperken van het recht op het ontvangen van bezoek: toevoegen.

Bij beschikking van 22 april 2020, schriftelijk uitgewerkt en ondertekend afgegeven op 28 april 2020, wijzigt de rechtbank Noord Nederland de zorgmachtiging op de gevraagde (aanvullende) maatregelen. Op 8 mei 2020 is tijdelijk verplichte zorg gestart door de zorgverantwoordelijke in de vorm van opnemen in de accommodatie en heeft de geneesheer directeur een aanvraag tot wijziging van de zorgmachtiging ingediend waarbij wordt verzocht om de maatregel opname in de accommodatie toe te voegen aan de zorgmachtiging voor de duur van deze machtiging. Op 14 mei 2020 heeft de rechtbank Noord Nederland een wijziging van de zorgmachtiging afgegeven waarin bij wijze van verplichte zorg de maatregel ‘opname in een accommodatie’ mag worden toegepast tot en met uiterlijk 19 augustus 2020.

De beschikking van de rechtbank Noord Nederland dd. 19 februari 2020 geeft alleen aan dat sprake kan zijn van opname in een accommodatie van 1 maand; niet is gespecificeerd wat de periode van 1 maand in dient te houden. Niet is aangegeven of met de maatregel enkel onvrijwillige opname in de accommodatie wordt bedoeld of ook vrijwillige opname in de accommodatie.

De klachtencommissie is van mening dat één van de uitgangspunten van de Wvvgz is dat het voor betrokkene volstrekt duidelijk dient te zijn welke zorg op maat wordt verleend voor welke periode. Daarbij komt dat opname in een accommodatie tegen iemands wil een forse inbreuk op het zelfbeschikkingsrecht vormt.

Indien de uitleg van verweerders gevolgd zou worden zou voor een betrokkene niet duidelijk zijn wanneer in een situatie zoals die van klager, de termijn van 1 maand voor ‘opname in accommodatie’ is verstreken. Weliswaar hebben verweerders uitgelegd hoe zij tot die berekening zijn gekomen en is die berekening op zichzelf ook sluitend, maar het begrip “maand” is geïnterpreteerd als 30 dagen, hetgeen niet direct strookt met de termijn genoemd in de beschikking. Daar komt bij dat het meerekenen van verschillende periodes, tot die optellen tot een maand (of 30 dagen) voor de betrokkene onvoldoende begrijpelijk en inzichtelijk is. Hij is ook niet tijdens die periode op de hoogte gesteld van de stand van zaken, dus hoeveel dagen opname op een gesloten afdeling nog mogelijk kon zijn.

De uitleg van de advocaat, dat voor het berekenen van een maand ‘opname in accommodatie’ ook periodes van vrijwillige opname mee moeten tellen, maar bijvoorbeeld geen periodes waarin een betrokkene tussendoor thuis zou zijn, stuit op hetzelfde bezwaar als de wijze van berekening die verweerders hebben genoemd. Onvoldoende doorzichtig is hoe het begrip maand uitgelegd moet worden (hoeveel dagen) en hoe een betrokkene moet weten wat zijn rechtspositie is wanneer hij afwisselend gedwongen en vrijwillig opgenomen is geweest en wellicht tussendoor ook een paar dagen thuis is geweest.

De klachtencommissie is alles afwegend van oordeel dat de maand ‘opname in accommodatie’ is gestart op 3 maart 2020 en geacht moet worden te zijn afgelopen op 3 april 2020, zijnde een maand na de eerste dag van (gedwongen) opname, ook al is klager niet steeds op de gesloten afdeling geweest.

Tot 8 april 2020 verbleef klager vrijwillig op de open afdeling. Naar oordeel van de klachtencommissie heeft klager ter zitting kenbaar gemaakt dat hij hier in voldoende mate vrijwillig verbleef in deze periode.

De klachtencommissie constateert dat de opname op de gesloten afdeling in de accommodatie in de periode van 8 april 2020 tot 8 mei 2020 geen juridische grondslag had en daarmee niet rechtmatig was.

De klachtencommissie begrijpt dat het ieders bedoeling is geweest om een en ander zo goed mogelijk aan te laten sluiten en dat geen sprake is geweest van moedwillige benadeling van klager. Dit is echter niet relevant met betrekking tot de constatering dat de juridische grondslag ontbrak vanaf 8 april 2020. Of de rechtbank mogelijk een maatregel had opgelegd als het verzoek om wijziging van 16 april 2020 juist was verlopen, is voor de klachtencommissie in dit kader evenmin relevant.

De klachtencommissie verklaart de klacht over het ontbreken van een juridische grondslag voor opname in de accommodatie voor zover het de periode betreft van 8 april 2020 tot 8 mei 2020 **gegrond** en voor de overige periode **ongegrond**.

Het verzoek om schadevergoeding

Gelet op het feit dat de klacht gegrond is en klager gemotiveerd heeft aangegeven dat hij schade heeft is de klachtencommissie van oordeel dat een schadevergoeding van 1500 euro billijk is.

Het verzoek om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand wordt afgewezen. De klachtencommissie ziet in dit geval geen redenen om af te wijken van het uitgangspunt dat de kosten voor rechtsbijstand niet worden vergoed.

Beoordeling

De klachtencommissie

verklaart de klacht over opname in de accommodatie zonder geldige machtiging voor de periode 8 april 2020 tot 8 mei 2020 **gegrond** en voor de overige periode **ongegrond**.

kent aan klager ten laste van de zorgaanbieder een schadevergoeding van € 1500,= euro toe, voor wat betreft de periode van 8 april tot 8 mei 2020 en ijst het meer of anders verzochte af.

Vervolg

Klager en de zorgaanbieder kunnen op grond van artikel 10:7 lid 2 Wvvgz, een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de bevoegde rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht

Aldus gegeven te Groningen op 18 juni 2020, door de voorzitter en de leden in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris.

Secretaris klachtencommissie

Secretariaat:
Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen
Postbus 128
9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 29 juni 2020.